

at det ikke godt kan undgaaes, men jeg ønsker dette Punkt begrændset saa meget som muligt. Jeg skal ligeledes tillade mig at omtale § 13, der omhandler Bedligholdelsen af de mindre offentlige Vandløb. Denne Forpligtelse har hidtil paahvilet Bredeierne, det vil sige de Ciere, hvis Eiendomme grændse op til Vandløbet. Efter Paragrafen er denne Forpligtelse fra Bredeierne lagt over paa dem, der have Interesse, som det siges, i saadanne Arbeider. Jeg vil dertil sige, at der er en hel Del, der taler for denne Bestemmelse, som her er indført. Det er ganske vist undertiden byrdefuldt for de enkelte Lodseiere at udføre saadanne Arbeider, men paa den anden Side forekommer det mig ogsaa, at disse Byrder ere Noget, som de paagældende Ciere have vidst forud, eller som de have faaet at vide, da de overtog Eiendommen. Det er ikke Noget, som man strengt taget kan sige er ubilligt, at det pedblivende paahviler dem, naar de have overtaget deres Eiendom med en saadan Forpligtelse. Derimod kunde det jo synes at være en Slags Ubillighed at paalægge en Anden den, som hidtil ikke har haft nogen saadan Forpligtelse. Men da der er en Del, der taler for, navnlig naar Arbeidet er af nogen Betydning, at flere end Een skulle deltage i Udgifterne ved slige Arbeider, saa vil jeg ikke her udtale noget Bestemt, hvad jeg heller ikke kan, om, hvorledes jeg muligvis tilsidt kan stille mig paa dette Punkt. Jeg har kun villet tillade mig at henvende Opmærksomheden derpaa. Jeg gaar dernæst over til med et Par Ord at omtale § 19, som jeg noget sætter i Forbindelse med den forrige Paragraf, jeg omtalte. Det er der paabudt, at Arbeidet ogsaa ved de mindre Vandløbs Bedligholdelse for Fremtiden skal ske ved Licitation. Jeg skal lige strax sige, at jeg i det Hele taget er stemt for, at saa mange offentlige Arbeider som muligt, baade ved Vandvæsenet og i andre Retninger, gaa over til at ske ved Licitation, men det er et Spørgsmaal om disse Arbeider ved Bedligholdelsen af mindre Vandløb burde gaa over til Licitation, thi det er jo et temmelig stort Apparat at sætte i Bevægelse, hvor der undertiden kun er Tale om et ubetydeligt Arbeide. Dersom Forpligtelsen, som jeg før omtalte, blev borttagen fra Bredeierne og lagt over paa dem, der have Interesse i Vandløbet, vil jeg ubetinget foretrække Licitation; saa passer den. Men dersom disse Forpligtelser ikke blive tagne bort fra Bredeierne, mener jeg, at der ingen Grund er til at paabyde Licitation til enhver Tid; man maa da kunne tillade, at en Del af eller det hele Arbeide bliver udført in natura, eller paa hvilken Maade Bred- eller Lodseierne anse det for ønskeligst. Det er jo Altsammen Punkter, som nærmere kunne blive overveiede i et Udvalg, som naturligvis vil blive nedsat. Min væsentligste Indvending mod Lovforslaget er imidlertid

tid den, at Vandsynsmændsinstitutionen derefter bliver saa godt som uden Betydning. Der er jo indført en Bestemmelse, hvorefter Vandsynsmændene ikke maa affige Kjendelser ved deres Forretninger med Hensyn til de mindre offentlige Vandløb, de kunne mægle Forlig, men maa ikke affige Kjendelser. Hvorfor denne Bestemmelse er tagen, det kan jeg i Grunden ikke forstaa, thi dersom Vandsynsmændene ere istand til at kunne mægle paa en nogenlunde ordentlig Maade, saa kunne de i Reglen ogsaa affige en Kjendelse, navnlig da de i det Hele taget kjende de lokale Forhold bedre end Vandvæsenkommissionen. Jeg tror ganske vist, at Vandsynsmændene i de fleste Tilfælde ville kunne afgive en Kjendelse, som de Paagældende maasse kunne finde sig tilfredse med, og skulde det ske, at Vedkommende ikke vilde afviescere ved deene Kjendelse, saa staaer det dem jo frit for at indaakte Sagen for en Vandvæsenkommission. Men at Enhver skulde blive tvungen til ved Behandlingen af saadanne undertiden temmelig ubetydelige Vandløbsager strax at tilkalde en Vandvæsenkommission, Noget, der jo er langt kostbarere, langt besværligere, og som tager langt mere Tid, kan jeg for mit Vedkommende ikke indse Nødvendigheden af. Det er navnlig dette Punkt, som jeg for mit Vedkommende vilde ønske kunde blive forandret; thi skulde det ikke ske, at dette Punkt kunde forandres, vilde jeg have overmaade vanskeligt ved at give Lovforslaget min Stemme. Jeg skal gjentage, hvad jeg i Begyndelsen bemærkede, at jeg ser med velvillige Øine paa Lovforslaget, og da der er anvendt saa meget Arbeide til Udarbejdelsen af det fra forskjellige Sider, vilde jeg ønske, at det med de Forandringer, man maatte kunne ønske, kunde blive til Lov i denne Samling. Jeg skal ikke gaa videre ind paa Enkelthederne i Lovforslaget, idet navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) i sit Foredrag har omtalt de fleste, saa at jeg kun kunde komme med Øjntagelser. Jeg haaber, at det Udvalg, der sandsynligvis vil blive nedsat, vil tage Lovforslaget i dets enkelte Punkter under den næjste Overveielse.

Sammenbr: Som det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 5te Valgkreds (P. Pedersen) nævne, er dette et meget vigtigt Forslag for Folket i Almindelighed og for Jordbrugerne i særdeleshed. Det gjenemgik i forrige Samling i Landsthinget en langvarig og indgaaende Forhandling; jeg haaber, at det heller ikke skal passere Folkethinget uden en grundig Forhandling, og at det skulde komme herfra med et lidt mere gunstigt Resultat end det, hvormed det forlod det andet Thing. Jeg skal indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger og skal navnlig holde mig til Bestemmelserne om Optagelse af Vandløb, om Regulering og om ny Vandløbs Afledning. Ifølge § 3. andet Stykke kan Indenrigsministeriet